DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/50/EY,

annettu 25 päivänä toukokuuta 2009,

kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [1],

on kuullut Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa [2],

on kuullut alueiden komiteaa [3],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksessa määrätään, että neuvosto toteuttaa turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksien turvaamista koskevia toimenpiteitä vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamiseksi asteittain.

(2) Perustamissopimuksessa määrätään, että neuvosto toteuttaa maahanmuuttopolitiikkaa koskevat toimenpiteet, jotka liittyvät maahantuloa ja oleskelua koskeviin edellytyksiin sekä menettelyihin ja määräyksiin pitkäaikaisten viisumien ja oleskelulupien myöntämisessä jäsenvaltioissa, ja toimenpiteet niiden oikeuksien ja edellytysten määrittelemiseksi, joiden mukaisesti jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset saavat oleskella muissa jäsenvaltioissa.

(3) Lissabonissa maaliskuussa 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto asetti yhteisölle tavoitteeksi, että siitä on tultava maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin osaamistalous, joka kykenee ylläpitämään kestävää talouskasvua, luomaan uusia ja parempia työpaikkoja ja lisäämään sosiaalista yhteenkuuluvuutta vuoteen 2010 mennessä. Jäsenvaltioiden tarpeisiin perustuvan lähestymistavan mukaiset toimet, joilla houkutellaan erittäin päteviä työntekijöitä kolmansista maista ja saadaan heidät pysymään EU:ssa, olisi nähtävä osana Lissabonin strategiassa sekä 11 päivänä joulukuuta 2007 päivätyssä komission tiedonannossa – Kasvua ja työllisyyttä koskevat yhdennetyt suuntaviivat – määritettyä laajempaa yhteyttä.

(4) Eurooppa-neuvoston 4 ja 5 päivänä marraskuuta 2004 hyväksymän Haagin ohjelman mukaan laillinen maahanmuutto on tärkeä tekijä Euroopan osaamistalouden edistämisessä ja talouskehityksen eteenpäin viemisessä ja siten Lissabonin strategian täytäntöönpanoon myötävaikuttamisessa. Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota esittämään laillista maahanmuuttoa koskevan toimintapoliittisen suunnitelman, johon sisältyvät maahantulomenettelyt ja jonka avulla voidaan vastata nopeasti maasta toiseen siirtyvän työvoiman vaihtelevaan kysyntään työmarkkinoilla.

(5) Eurooppa-neuvoston kokouksessa 14 ja 15 päivänä joulukuuta 2006 sovittiin lukuisista vuonna 2007 toteutettavista toimista, joilla muun muassa kehitetään kansallista toimivaltaa mitenkään rajoittamatta laillisen maahanmuuton osalta hyvin hallittuja maahanmuuttopolitiikkoja jäsenvaltioiden auttamiseksi täyttämään nykyiset ja tulevat työvoimatarpeet.

(6) Lissabonin strategian mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi on myös tärkeää edistää niiden erittäin pätevien työntekijöiden liikkuvuutta EU:ssa, jotka ovat unionin kansalaisia, erityisesti vuosina 2004 ja 2007 unioniin liittyneiden maiden kansalaisia. Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä noudatettava yhteisön etuuskohtelun periaatetta, sellaisena kuin se on ilmaistu erityisesti vuoden 2003 ja vuoden 2005 liittymisasiakirjassa.

(7) Tämän direktiivin tarkoituksena on osaltaan vaikuttaa kyseisten tavoitteiden saavuttamiseen ja työvoimapulaan liittyvien ongelmien ratkaisemiseen helpottamalla kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa ja liikkuvuutta yli kolmen kuukauden oleskelua varten, kun maahantulon tarkoituksena on korkeaa pätevyyttä vaativa työ, jotta yhteisöstä tulisi houkuttelevampi kohde tällaisille eri puolilta maailmaa tuleville työntekijöille ja jotta sen kilpailukykyä ja talouskasvua voitaisiin pitää yllä. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen helpottaa erittäin pätevien työntekijöiden ja heidän perheidensä maahantuloa

[1] Lausunto annettu 20. marraskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
[2] Lausunto annettu 9. heinäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
[3] Lausunto annettu 18. kesäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

ottamalla käyttöön nopeutettu maahantulomenettely ja myöntämällä heille eri aloilla vastaavat sosiaaliset ja taloudelliset oikeudet kuin vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisille. Jäsenvaltioiden painopisteet, työmarkkinoiden tarpeet ja vastaanottovalmius on myös tarpeen ottaa huomioon. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden toimivaltaan pitää voimassa tai ottaa käyttöön uusia kansallisia oleskelulupia työntekoa koskeviin tarkoituksiin. Asianomaisilla kolmansien maiden kansalaisilla pitäisi olla mahdollisuus hakea EU:n sinistä korttia tai kansallista oleskelulupaa. Lisäksi tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa EU:n sinisen kortin haltijan mahdollisuuteen saada muita oikeuksia ja etuuksia, joita kansallisen lainsäädännön nojalla voidaan myöntää ja jotka ovat tämän direktiivin mukaisia.

(8) Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa jäsenvaltioiden oikeutta päättää korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten maahan päästettävien kolmansien maiden kansalaisten lukumäärästä. Tämän olisi myös koskettava niitä kolmansien maiden kansalaisia, jotka haluavat jäädä jäsenvaltioon harjoittaakseen ansiotoimintaa ja jotka ovat jäsenvaltiossa muiden järjestelmien piiriin kuuluvina laillisesti oleskelevia henkilöitä, kuten vasta opintonsa päättäneitä opiskelijoita tai tutkijoita, joille on myönnetty oikeus tulla maahan kolmansien maiden kansalaisten opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkatonta harjoittelua tai vapaaehtoistyötä varten tapahtuvan maahanpääsyn edellytyksistä 13 päivänä joulukuuta 2004 annetun direktiivin 2004/114/EY ([1]) tai kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten 12 päivänä lokakuuta 2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/71/EY ([2]) mukaisesti ja joilla ei ole kattavaa pääsyä jäsenvaltion työmarkkinoille yhteisön tai kansallisen lainsäädännön nojalla. Lisäksi sen osalta, kuinka paljon kolmansien maiden kansalaisia niiden alueille päästetään, jäsenvaltioilla säilyy mahdollisuus olla myöntämättä oleskelulupia työskentelyyn yleensä tai työskentelyyn tietyissä ammateissa, tietyillä elinkeinoelämän aloilla tai tietyillä alueilla.

(9) Sen arvioimiseksi, onko asianomaisella kolmannen maan kansalaisella korkea-asteen tutkintoa, tässä direktiivissä voitaisiin viitata kansainvälisen koulutusluokituksen (ISCED) 1997 tasoihin 5 a ja 6.

(10) Tässä direktiivissä olisi säädettävä joustavasta, kysyntään perustuvasta maahantulojärjestelmästä, joka perustuu objektiivisiin kriteereihin, kuten jäsenvaltioiden palkkatasoon verrattavaan vähimmäispalkkakynnykseen, sekä ammattipätevyyttä koskeviin vaatimuksiin. Palkkakynnykselle on tarpeen määrittää yhteinen vähimmäisnimittäjä maahantulon edellytysten yhdenmukaistamisen vähimmäistason varmistamiseksi koko yhteisön alueella. Vähimmäistaso määräytyy palkkakynnyksen mukaan, mutta jäsenvaltiot voivat päättää korkeammasta palkkakynnyksestä. Kunkin jäsenvaltion olisi määritettävä kynnyksensä työmarkkinoidensa tilanteen ja organisoinnin sekä yleisen maahanmuuttopolitiikkansa mukaisesti. Palkkakynnysten osalta voidaan säätää tiettyjä ammatteja koskevia poikkeuksia pääjärjestelmään, kun asianomainen jäsenvaltio katsoo, että työvoiman saatavuudesta on erityinen puute, ja kun kyseiset ammatit kuuluvat kansainvälisen ammattiluokituksen (ISCO) päätasoon 1 tai 2.

(11) Tällä direktiivillä pyritään ainoastaan määrittelemään kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytykset korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten EU:n sinisen kortin puitteissa, mukaan lukien palkkakynnykseen liittyvät kelpoisuuskriteerit. Tämän palkkakynnyksen ainoana tarkoituksena on auttaa määrittämään komission (Eurostat) tai asianomaisten jäsenvaltioiden julkaisemien tilastotietojen pohjalta kunkin jäsenvaltion yhteisten sääntöjen mukaisesti vahvistama EU:n sinisen kortin soveltamisala. Sillä ei pyritä määrittämään palkkoja, eikä se näin ollen poikkea kansallisen tason säännöistä tai käytännöistä taikka työehtosopimuksista, eikä sitä voida käyttää tämän alan yhdenmukaistamiseen. Tässä direktiivissä kunnioitetaan täysin jäsenvaltioiden toimivaltaa erityisesti työllisyyttä, työtä ja sosiaalialaa koskevissa kysymyksissä.

(12) Kun jäsenvaltio on päättänyt päästää maahan asiaan liittyvät vaatimukset täyttävän kolmannen maan kansalaisen, EU:n sinistä korttia hakeneelle kolmannen maan kansalaiselle olisi myönnettävä tämän direktiivin edellyttämä erityinen oleskelulupa, jonka olisi annettava asteittainen pääsy työmarkkinoille sekä hänelle ja hänen perheelleen oleskelu- ja liikkumisoikeus. Ammattipätevyyden tunnustamiselle vaadittavan ajan tai mahdollisen viisumin myöntämiselle vaadittavan ajan ei pitäisi sisältyä EU:n sinistä korttia koskevan hakemuksen käsittelylle asetettuun määräaikaan. Tämä direktiivi ei rajoita tutkintotodistusten tunnustamista koskevien kansallisten menettelyjen soveltamista. Tämän direktiivin mukaisten toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen ei rajoita muiden kansallisten viranomaisten ja soveltuvissa tapauksissa työmarkkinaosapuolten tehtäviä ja vastuuta hakemuksen käsittelyn ja hakemuksesta tehtävän päätöksen osalta.

(13) EU:n sinisen kortin ulkoasun pitäisi olla kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1030/2002 ([3]) mukainen, jotta jäsenvaltiot voivat tarkistaa korttiin sisältyvät tiedot, erityisesti ne ehdot, joiden mukaisesti henkilöllä on lupa tehdä työtä.

([1]) EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12.
([2]) EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15.
([3]) EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1.

(14) Kolmansien maiden kansalaisille, joilla on voimassa oleva matkustusasiakirja ja Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavan jäsenvaltion myöntämä EU:n sininen kortti, olisi myönnettävä pääsy toisen Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavan jäsenvaltion alueelle ja oikeus liikkua siellä vapaasti enintään kolmen kuukauden ajan henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 ([1]) sekä Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 21 artiklan mukaisesti.

(15) Kolmansista maista tulevien erittäin pätevien työntekijöiden ammatillista ja maantieteellistä liikkuvuutta olisi pidettävä ensisijaisena järjestelynä, jolla tehostetaan työmarkkinoita, vältetään ammattitaitoisten työntekijöiden puutetta ja vähennetään alueellista epätasapainoa. Yhteisön etuuskohtelun periaatteen noudattamiseksi ja järjestelmän mahdollisen väärinkäytön välttämiseksi kolmansista maista tulevien erittäin pätevien työntekijöiden ammatillista liikkuvuutta olisi rajoitettava laillisen jäsenvaltiossa työskentelyn kahden ensimmäisen vuoden osalta.

(16) Tässä direktiivissä noudatetaan täysin jäsenvaltioiden kansalaisten ja EU:n sinisen kortin haltijoiden yhdenvertaista kohtelua verrattavassa tilanteessa maksettavan palkan osalta.

(17) EU:n sinisen kortin haltijoiden yhdenvertaisen kohtelun piiriin eivät kuulu ammattikoulutuksen alan toimenpiteet, jotka katetaan sosiaalihuoltojärjestelmistä.

(18) EU:n sinisen kortin haltijoita olisi kohdeltava yhdenvertaisesti sosiaaliturvan suhteen. Sosiaaliturvan alat on määritelty sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1408/71 ([2]). Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kolmansien maiden kansalaisia, joita kyseiset säännökset eivät jo koske yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi, 14 päivänä toukokuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 859/2003 ([3]) ulotetaan asetuksen (ETY) N:o 1408/71 säännökset koskemaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, jotka oleskelevat laillisesti yhteisön alueella ja jotka ovat rajat ylittävässä tilanteessa. Tämän direktiivin säännöksiä sosiaaliturvan osalta tasavertaisesta kohtelusta sovelletaan myös suoraan kolmannesta maasta jäsenvaltion alueelle tulleeseen henkilöön edellyttäen, että kyseinen henkilö oleskelee alueella laillisesti EU:n sinisen kortin haltijana, mukaan lukien tilapäisen työttömyyden aikana, ja täyttää kansallisen lainsäädännön mukaiset vaatimukset, jotka koskevat oikeutta kyseessä oleviin sosiaaliturvaetuuksiin.

Tällä direktiivillä ei pitäisi kuitenkaan antaa EU:n sinisen kortin haltijoille enempää oikeuksia kuin ne, joita sovelletaan sosiaaliturvan alalla voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti sellaisiin kolmansien maiden kansalaisiin, joiden tilanteeseen liittyy jäsenvaltioiden välisiä rajat ylittäviä seikkoja. Tällä direktiivillä ei myöskään pitäisi antaa oikeuksia yhteisön lainsäädännön soveltamisalan ulkopuolella olevien tilanteiden, esimerkiksi kolmannessa maassa oleskelevien perheenjäsenten tilanteiden osalta.

(19) Ammattipätevyys, jonka kolmannen maan kansalainen on hankkinut toisessa jäsenvaltiossa, olisi tunnustettava samoin edellytyksin kuin unionin kansalaisen ammattipätevyys. Kolmannessa maassa hankittu pätevyys olisi otettava huomioon ammattipätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY ([4]) mukaisesti.

(20) Maantieteellistä liikkuvuutta yhteisön alueella olisi valvottava ja sen olisi perustuttava työvoiman kysyntään kolmannesta maasta tulevan erittäin pätevän työntekijän ensimmäisen laillisen oleskelujakson aikana. Direktiivissä olisi säädettävä poikkeuksista pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25 päivänä marraskuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY ([5]) säännöksiin, jotta niiden maantieteellisesti liikkuvien erittäin pätevien työntekijöiden toimintamahdollisuuksia, jotka eivät ole vielä saaneet EY:n alueella pitkään oleskelleen asemaa, ei heikennettäisi ja jotta maantieteellistä liikkuvuutta ja kiertomuuttoa kannustettaisiin.

(21) Erittäin pätevien kolmansista maista tulevien työntekijöiden liikkumista yhteisön ja heidän alkuperämaidensa välillä olisi edistettävä ja ylläpidettävä. On tarpeen säätää poikkeuksia direktiiviin 2003/109/EY, jotta sellaista poissaolojaksoa yhteisön alueelta, joka ei keskeytä EY:n alueella pitkään oleskelleen aseman myöntämisen edellyttämän laillisen yhtäjaksoisen oleskelun keston laskemista, voitaisiin pidentää. Direktiivissä 2003/109/EY edellytettyjä pidempiä poissaolojaksoja olisi sallittava myös niiden erittäin pätevien työntekijöiden osalta, joille on myönnetty EU:n alueella pitkään oleskelleen asema, näiden työtekijöiden kiertomuuton kannustamiseksi.

([1]) EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.
([2]) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.
([3]) EUVL L 124, 20.5.2003, s. 1.
([4]) EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.
([5]) EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.

(22) Jäsenvaltioiden olisi tämän direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä pidättäydyttävä aktiivisesta rekrytoinnista kehitysmaissa niillä aloilla, joilla on liian vähän työntekijöitä. Julkisen ja yksityisen sektorin työnantajiin sovellettavia eettisen rekrytoinnin periaatteita ja käytäntöjä olisi kehitettävä tarvittaessa avainsektoreilla, esimerkiksi terveydenhuollon alalla, kuten eurooppalaisesta toimintaohjelmasta terveydenhuollon vakavan henkilöstöpulan lievittämiseksi kehitysmaissa (2007–2013) 14 päivänä toukokuuta 2007 annetuissa neuvoston ja jäsenvaltioiden päätelmissä korostetaan, sekä koulutussektorilla. Periaatteita ja käytäntöjä olisi vahvistettava luomalla ja soveltamalla järjestelmiä, suuntaviivoja ja muita välineitä, joilla tarvittaessa helpotetaan kiertomuuttoa ja tilapäistä muuttoa, sekä muilla välineillä, joilla minimoidaan erittäin pätevien henkilöiden muuttoliikkeen negatiiviset ja maksimoidaan positiiviset vaikutukset kehitysmaissa muuttamalla aivovuoto aivovoitoksi.

(23) Perheen yhdistämiseen sovellettavien suotuisten ehtojen ja puolisoiden työnsaantimahdollisuuksien pitäisi olla tämän direktiivin keskeinen osa, jonka tavoitteena on houkutella erittäin päteviä työntekijöitä kolmansista maista. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi säädettävä erityisiä poikkeuksia oikeudesta perheenyhdistämiseen 22 päivänä syyskuuta 2003 annetusta neuvoston direktiivistä 2003/86/EY ([1]). Tämän direktiivin 15 artiklan 3 kohtaan sisältyvä poikkeus ei estä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai määräämästä EU:n sinisen kortin haltijan perheenjäsenten osalta kotouttamista koskevia edellytyksiä ja toimenpiteitä, mukaan lukien kielen oppiminen.

(24) Tämän direktiivin täytäntöönpanon valvontaa varten olisi säädettävä erityiset raportointia koskevat säännökset, jotta järjestelmän aiheuttamaa aivovientiä kehitysmaissa voidaan valvoa ja mahdollisesti torjua aivovuodon välttämiseksi. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava asiaa koskevat tiedot komissiolle vuosittain muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista 11 päivänä heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 862/2007 ([2]) mukaisesti.

(25) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, eli erityisen maahantulomenettelyn käyttöönottoa ja maahantulon ja yli kolmen kuukauden oleskelun edellytysten hyväksymistä sellaisille kolmansien maiden kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen, joiden jäsenvaltion alueelle tulon tarkoituksena on korkeaa pätevyyttä vaativa työ, erityisesti siltä osin kuin on kyse jäsenvaltioiden välisen liikkuvuuden varmistamisesta, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(26) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tunnustettuja ja Euroopan unionin perusoikeuskirjasta ilmeneviä periaatteita.

(27) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission paremmasta lainsäädännöstä tekemän toimielinten välisen sopimuksen ([3]) 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden vastaavuus, ja julkaisemaan ne.

(28) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti ja vaikuttamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamiseen, nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin antamiseen, se ei sido niitä, eikä sitä sovelleta niihin.

(29) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin antamiseen, se ei sido Tanskaa, eikä sitä sovelleta Tanskaan,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tämän direktiivin tarkoituksena on määrittää

a) maahantulon ja yli kolmen kuukauden oleskelun edellytykset kolmansien maiden kansalaisille, jotka tulevat jäsenvaltioiden alueelle EU:n sinisen kortin haltijoina korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten, sekä heidän perheenjäsenilleen;

b) maahantulon ja oleskelun edellytykset edellä a alakohdassa tarkoitetuille kolmansien maiden kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen muussa jäsenvaltiossa kuin ensimmäisessä jäsenvaltiossa.

([1]) EUVL L 251, 3.10.2003, s. 12.
([2]) EUVL L 199, 31.7.2007, s. 23.
([3]) EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

a) ”kolmannen maan kansalaisella” henkilöä, joka ei ole Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen;

b) ”korkeaa pätevyyttä vaativalla työllä” sellaisen henkilön työskentelyä,

— jolla on asianomaisessa jäsenvaltiossa suoja työntekijänä kansallisen työlainsäädännön nojalla ja/tai kansallisen käytännön mukaisesti oikeussuhteesta riippumatta aidon ja todellisen työn tekemiseksi toisen lukuun tai toisen johdolla,

— jonka työstä maksetaan korvaus, ja

— jolla on soveltuva ja erityinen taito, jonka osoittaa korkea ammattipätevyys;

c) ”EU:n sinisellä kortilla” lupaa, jossa on merkintä ”EU:n sininen kortti” ja joka oikeuttaa haltijansa asumaan ja työskentelemään jonkin jäsenvaltion alueella tämän direktiivin nojalla;

d) ”ensimmäisellä jäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, joka ensimmäisenä myöntää kolmannen maan kansalaiselle ”EU:n sinisen kortin”;

e) ”toisella jäsenvaltiolla” muuta jäsenvaltiota kuin ensimmäistä jäsenvaltiota;

f) ”perheenjäsenillä” direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä kolmansien maiden kansalaisia;

g) ”korkealla ammattipätevyydellä” pätevyyttä, josta on osoituksena korkea-asteen tutkinto tai tästä poiketen, jos se on mahdollista kansallisen lainsäädännön nojalla, vähintään viiden vuoden ammattikokemus, jonka taso on verrattavissa korkea-asteen tutkintoon ja joka soveltuu työsopimuksessa tai sitovassa työtarjouksessa mainittuun ammattiin tai siinä mainitulle alalle;

h) ”korkea-asteen tutkinnolla” sellaista tutkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista pätevyyttä osoittavaa asiakirjaa, jonka toimivaltainen viranomainen on antanut ja joka osoittaa henkilön suorittaneen keskiasteen jälkeisen korkea-asteen koulutusohjelman eli sijaintivaltiossaan korkea-asteen oppilaitokseksi tunnustetun oppilaitoksen tarjoamien kurssien muodostaman kokonaisuuden. Korkea-asteen tutkinto otetaan tätä direktiiviä sovellettaessa huomioon sillä edellytyksellä, että sen hankkimiseksi tarvittavien opintojen kesto on vähintään kolme vuotta;

i) ”ammattikokemuksella” kyseisen ammatin tosiasiallista ja laillista harjoittamista;

j) ”säännellyllä ammatilla” direktiivin 2005/36/EY 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä säänneltyä ammattia.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kolmansien maiden kansalaisiin, jotka hakevat tämän direktiivin nojalla pääsyä jonkin jäsenvaltion alueelle korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin,

a) joille on myönnetty lupa oleskella jossakin jäsenvaltiossa tilapäisen suojelun perusteella tai jotka ovat hakeneet oleskelulupaa tällä perusteella ja odottavat asemaansa koskevaa päätöstä;

b) jotka saavat kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY ([1]) mukaista kansainvälistä suojelua tai jotka ovat hakeneet kyseisen direktiivin mukaista kansainvälistä suojelua ja joiden hakemuksesta ei ole vielä tehty lopullista päätöstä;

c) jotka saavat jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön, kansainvälisten velvoitteiden tai käytännön mukaista suojelua tai jotka ovat hakeneet jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön, kansainvälisten velvoitteiden tai käytännön mukaista suojelua ja joiden hakemuksesta ei ole tehty lopullista päätöstä;

d) jotka hakevat jäsenvaltion oleskelulupaa direktiivissä 2005/71/EY tarkoitettuina tutkijoina toteuttaakseen tutkimushankkeen;

e) jotka ovat sellaisten Euroopan unionin kansalaisten perheenjäseniä, jotka ovat käyttäneet tai käyttävät oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen yhteisössä Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY ([2]) mukaisesti;

f) joilla on EY:n alueella pitkään oleskelleen henkilön asema jäsenvaltiossa direktiivin 2003/109/EY mukaisesti ja jotka käyttävät oikeuttaan oleskella toisessa jäsenvaltiossa harjoittaakseen taloudellista toimintaa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana;

([1]) EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.
([2]) EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77, oikaisu EUVL L 229, 29.6.2004, s. 35.

g) jotka tulevat jäsenvaltioon sellaisten kansainvälisiin sopimuksiin sisältyvien sitoumusten nojalla, joilla helpotetaan tiettyjen kauppaan ja investointeihin liittyvien luonnollisten henkilöiden ryhmien maahantuloa ja tilapäistä oleskelua;

h) joille on myönnetty pääsy jonkin jäsenvaltion alueelle kausityöntekijöinä;

i) joiden maastapoistamista on lykätty tosiseikkoihin perustuvista tai oikeudellisista syistä;

j) joihin sovelletaan palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 96/71/EY ([1]), niin kauan kuin he ovat lähetettyinä asianomaisen jäsenvaltion alueelle.

Tätä direktiiviä ei myöskään sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin ja heidän perheenjäseniinsä, kansalaisuudesta riippumatta, joilla on yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä kyseisten kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten perusteella unionin kansalaisten kanssa yhtäläinen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen.

3. Tämä direktiivi ei rajoita sellaisten sopimusten soveltamista, jotka yhteisö ja/tai sen jäsenvaltiot ja yksi tai useampi kolmas maa ovat tehneet ja joissa luetellaan ammatit, jotka eivät saisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan, jotta varmistetaan eettinen rekrytointi henkilöstön puutteesta kärsivillä aloilla suojaamalla henkilöresursseja sellaisissa kehitysmaissa, jotka ovat allekirjoittaneet kyseiset sopimukset.

4. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta myöntää mitä tahansa työtä varten muita oleskelulupia kuin EU:n sinisen kortin. Tällaiset oleskeluluvat eivät anna haltijalleen tämän direktiivin mukaista oikeutta oleskella toisissa jäsenvaltioissa.

4 artikla

Suotuisammat säännökset

1. Tämä direktiivi ei rajoita sellaisten suotuisampien säännösten soveltamista, joita sisältyy

a) yhteisön lainsäädäntöön, mukaan luettuina kahden- tai monenväliset sopimukset, joita yhteisö tai yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet yhden tai useamman kolmannen maan kanssa;

b) kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, joita yksi tai useampi jäsenvaltio on tehnyt yhden tai useamman kolmannen maan kanssa.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen antaa tai pitää voimassa direktiivin soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden kannalta suotuisampia säännöksiä tämän direktiivin seuraavien säännösten osalta:

a) 18 artiklan soveltamisen osalta 5 artiklan 3 kohta,

b) 11 artikla, 12 artiklan 1 kohdan toinen virke, 12 artiklan 2 kohta, 13 artikla, 14 artikla, 15 artikla ja 16 artiklan 4 kohta.

II LUKU

MAAHANTULON EDELLYTYKSET

5 artikla

Maahantulon perusteet

1. Kolmannen maan kansalaisen, joka hakee EU:n sinistä korttia tämän direktiivin nojalla, on täytettävä seuraavat edellytykset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan 1 kohdan soveltamista:

a) hänen on esitettävä vähintään vuoden pituista korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä asianomaisessa jäsenvaltiossa koskeva voimassa oleva työsopimus tai, kun siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä, sitova työtarjous;

b) hänen on esitettävä asiakirja, joka todistaa hänen täyttävän kansallisen lainsäädännön mukaiset edellytykset, joita työsopimuksessa tai kansallisen lainsäädännön mukaisessa sitovassa työtarjouksessa mainitun säännellyn ammatin harjoittaminen edellyttää unionin kansalaiselta;

c) ei-säänneltyjen ammattien osalta hänen on esitettävä työsopimuksessa tai kansallisen lainsäädännön mukaisessa sitovassa työtarjouksessa mainittua ammattia tai alaa koskevat, asianmukaista korkeaa ammattipätevyyttä osoittavat asiakirjat;

d) hänen on esitettävä kansallisessa lainsäädännössä määritetty voimassa oleva matkustusasiakirja, viisumihakemus tai viisumi, jos sitä vaaditaan, sekä tarvittaessa todiste voimassa olevasta oleskeluluvasta tai pitkäaikaista oleskelua varten myönnetystä kansallisesta viisumista. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että matkustusasiakirjan voimassaoloaika kattaa vähintään oleskeluluvan alkuperäisen voimassaoloajan;

e) hänen on esitettävä todisteet siitä, että hänellä on sairausvakuutus tai, jos siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä, että hän on hakenut sairausvakuutusta, joka kattaa kaikki riskit, jotka yleensä katetaan asianomaisen jäsenvaltion kansalaisten osalta, niille ajanjaksoille, jolloin työsopimukseen liittyen tai sen seurauksena hänellä ei ole tällaista vakuutusturvaa ja vastaavaa oikeutta etuuksiin;

f) häntä ei pidetä uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle.

([1]) EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

2. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että hakija ilmoittaa osoitteensa asianomaisen jäsenvaltion alueella.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyjen edellytysten lisäksi työsopimuksessa tai sitovassa työtarjouksessa mainitusta kuukausi- tai vuosipalkasta johtuva bruttovuosipalkka ei saa alittaa jäsenvaltioiden määrittämää ja tätä tarkoitusta varten julkaisemaa asiaankuuluvaa palkkakynnystä, jonka on oltava vähintään 1,5 kertaa asianomaisen jäsenvaltion keskimääräisen bruttovuosipalkan suuruinen.

4. Pannessaan täytäntöön 3 kohtaa jäsenvaltiot voivat edellyttää kaikkien kyseessä olevilla ammattialoilla sovellettaviin lakeihin, työehtosopimuksiin tai käytäntöihin sisältyvien korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä koskevien ehtojen täyttymistä.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, palkkakynnys voi olla vähintään 1,2 kertaa keskimääräinen bruttovuosipalkka kyseessä olevassa jäsenvaltiossa sellaisiin ammatteihin liittyvän työn osalta, joissa erityisesti tarvitaan työskentelemään kolmansien maiden kansalaisia ja jotka kuuluvat ISCO-pääryhmiin 1 ja 2. Tässä tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava joka vuosi komissiolle luettelo ammateista, joiden osalta on päätetty poikkeuksesta.

6. Tämä artikla ei vaikuta korkeaa pätevyyttä vaativan työn osalta kyseisillä ammattialoilla sovellettaviin työehtosopimuksiin tai käytäntöihin.

6 artikla

Maahan päästettävien henkilöiden lukumäärä

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltion oikeuteen päättää maahan päästettävien henkilöiden lukumäärästä niiden kolmansien maiden kansalaisten osalta, jotka tulevat sen alueelle korkeaa pätevyyttä vaativaan työhön.

III LUKU

EU:N SININEN KORTTI, MENETTELY JA LÄPINÄKYVYYS

7 artikla

EU:n sininen kortti

1. Kolmannen maan kansalaiselle, joka on tehnyt hakemuksen ja täyttää 5 artiklassa säädetyt edellytykset ja jonka hakemuksen toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet 8 artiklan mukaisesti, myönnetään EU:n sininen kortti.

Asianomaisen jäsenvaltion on tehtävä tarvittavien viisumien hankkiminen kaikin tavoin vaivattomaksi kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava EU:n sinistä korttia koskeva vakiopituinen voimassaoloaika, jonka kesto on yhdestä neljään vuotta. Jos työsopimus on voimassa vähemmän kuin tämän ajan, EU:n sininen kortti myönnetään tai uusitaan työsopimuksen voimassaoloajaksi lisättynä kolmella kuukaudella.

3. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset myöntävät EU:n sinisen kortin käyttäen asetuksessa (EY) N:o 1030/2002 säädettyä yhtenäistä kaavaa. Jäsenvaltioiden on kyseisen asetuksen liitteessä olevaan a kohtaan sisältyvän otsakkeen 7.5–9 mukaisesti merkittävä EU:n siniseen korttiin työmarkkinoille pääsyn edellytykset, joista säädetään tämän direktiivin 12 artiklan 1 kohdassa. Oleskeluluvan kohtaan ”oleskeluluvan tyyppi” merkitään jäsenvaltioissa ”EU:n sininen kortti”.

4. EU:n sinisen kortin voimassaoloaikana kortinhaltijalla on

a) oikeus saapua ja palata EU:n sinisen kortin myöntäneen jäsenvaltion alueelle ja oleskella siellä;

b) tässä direktiivissä annetut oikeudet.

8 artikla

Hylkäämisperusteet

1. Jäsenvaltioiden on hylättävä EU:n sinistä korttia koskeva hakemus, jos hakija ei täytä 5 artiklassa säädettyjä edellytyksiä tai jos esitetyt asiakirjat on hankittu vilpillisin keinoin, ne on väärennetty tai niitä on väristelty.

2. Ennen kuin jäsenvaltiot tekevät päätöksen EU:n sinistä korttia koskevasta hakemuksesta tai harkitessaan 12 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaista uusimista tai luvan myöntämistä kahden ensimmäisen vuoden aikana, jona EU:n sinisen kortin haltija on laillisesti työssä, ne voivat tutkia kansallisen työmarkkinatilanteensa ja soveltaa avoimen työpaikan täyttämisvaatimuksia koskevia kansallisia menettelyjään.

Jäsenvaltiot voivat tarkistaa, voiko kyseisen avoimen työpaikan täyttää kansalliseen tai yhteisön työvoimaan kuuluva henkilö taikka kyseisessä jäsenvaltiossa laillisesti oleskeleva kolmannen maan kansalainen, joka on jo kyseisen jäsenvaltion työmarkkinoilla yhteisön tai kansallisen lainsäädännön nojalla, taikka EY:n alueella pitkään oleskellut henkilö, joka haluaa muuttaa kyseiseen jäsenvaltioon korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten direktiivin 2003/109/EY luvun III mukaisesti.

3. EU:n sinistä korttia koskeva hakemus voidaan jättää tutkimatta myös 6 artiklan nojalla.

4. Jäsenvaltiot voivat hylätä EU:n sinistä korttia koskevan hakemuksen varmistaakseen eettisen rekrytoinnin pätevien työntekijöiden puutteesta kärsivillä aloilla alkuperämaissa.

5. Jäsenvaltiot voivat hylätä EU:n sinistä korttia koskevan hakemuksen, jos työnantajalle on määrätty seuraamuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti työnantajavelvoitteiden rikkomisen ja/tai laittoman työnteon vuoksi.

9 artikla

EU:n sinisen kortin peruuttaminen tai uusimatta jättäminen

1. Jäsenvaltioiden on peruutettava tämän direktiivin nojalla myönnetty EU:n sinisen kortti tai jätettävä se uusimatta seuraavissa tapauksissa:

a) kortti on hankittu vilpillisin keinoin, se on väärennetty tai sitä on vääristelty;

b) kun käy ilmi, että kortinhaltija ei täyttänyt tai ei enää täytä tässä direktiivissä säädettyjä maahantulon ja oleskelun edellytyksiä tai oleskelee maassa muun kuin oleskeluluvan myöntämisen perusteena olleen syyn vuoksi;

c) kortinhaltija ei ole noudattanut 12 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 13 artiklassa säädettyjä rajoituksia.

2. Tämän direktiivin 12 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja 13 artiklan 4 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden noudattamatta jättämistä ei saa pitää riittävänä syynä EU:n sinisen kortin peruuttamiselle tai uusimatta jättämiselle, mikäli kortinhaltija voi osoittaa, että toimivaltaiset viranomaiset eivät ole saaneet ilmoitusta kortinhaltijan tahdosta riippumattomista syistä.

3. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa tämän direktiivin nojalla myönnetyn EU:n sinisen kortin tai jättää sen uusimatta seuraavissa tapauksissa:

a) yleiseen järjestykseen, yleiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä;

b) kun EU:n sinisen kortin haltijalla ei ole hänen itsensä ja soveltuvissa tapauksissa perheenjäsentensä ylläpitoon riittäviä varoja ilman, että hänen on turvauduttava asianomaisen jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmään. Jäsenvaltioiden on arvioitava nämä varat niiden luonteen ja säännöllisyyden perusteella, ja ne voivat ottaa huomioon kansallisten vähimmäispalkkojen ja -eläkkeiden tason sekä asianomaisen henkilön perheenjäsenten lukumäärän. Tällaista arviointia ei suoriteta 13 artiklassa tarkoitetun työttömyyskauden aikana;

c) kun asianomainen henkilö ei ole ilmoittanut osoitettaan;

d) kun EU:n sinisen kortin haltija hakee sosiaaliavustusta, edellyttäen, että jäsenvaltio on asianmukaisesti ilmoittanut tästä hänelle etukäteen kirjallisesti.

10 artikla

Maahantuloa koskevat hakemukset

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä, tekeekö EU:n sinistä korttia koskevan hakemuksen kolmannen maan kansalainen ja/vai hänen työnantajansa.

2. Hakemus käsitellään joko silloin, kun asianomainen kolmannen maan kansalainen oleskelee sen jäsenvaltion ulkopuolella, johon hän on pyrkimässä, tai silloin, kun hän jo oleskelee kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevan oleskeluluvan tai pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn kansallisen viisumin haltijana.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi hyväksyä kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti hakemuksen, kun sitä jätettäessä asianomaisella kolmannen maan kansalaisella ei ole voimassa olevaa oleskelulupaa mutta hän on laillisesti jäsenvaltion alueella.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi edellyttää, että hakemus voidaan jättää ainoastaan sen alueen ulkopuolelta, edellyttäen, että tällaiset joko kaikkia kolmansien maiden kansalaisia tai kolmansien maiden kansalaisten tiettyjä ryhmiä koskevat rajoitukset ovat jo tämän direktiivin antamisen aikaan voimassa olevassa kansallisessa lainsäädännössä.

11 artikla

Menettelylliset takeet

1. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös koko EU:n sinistä korttia koskevasta hakemuksesta ja annettava päätös kirjallisesti tiedoksi hakijalle asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyjen ilmoitusmenettelyjen mukaisesti mahdollisimman pian ja viimeistään 90 päivän kuluessa hakemuksen jättämisestä.

Jos päätöstä ei ole tehty ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa määräajassa, siitä aiheutuvat seuraukset määräytyvät asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Jos hakemuksen liitteenä esitetyt tiedot tai asiakirjat ovat puutteelliset, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hakijalle, mitä lisätietoja vaaditaan, ja asetettava niiden toimittamista varten kohtuullinen määräaika. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluminen keskeytyy, kunnes viranomaiset ovat saaneet vaaditut lisätiedot tai asiakirjat. Jos lisätietoja tai asiakirjoja ei ole toimitettu määräajan kuluessa, hakemus voidaan hylätä.

3. Päätös EU:n sinistä korttia koskevien hakemusten hylkäämisestä, uusimatta jättämisestä tai peruuttamisesta on annettava kirjallisesti tiedoksi asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle ja tarvittaessa hänen työnantajalleen sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen ilmoitusmenettelyjen mukaisesti, ja päätökseen voidaan asianomaisessa jäsenvaltiossa hakea muutosta oikeusteitse kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tiedoksiannon yhteydessä hakijalle on ilmoitettava päätöksen perustelut, käytettävissä olevat muutoksenhakumenettelyt ja niitä koskevat määräajat.

IV LUKU

OIKEUDET

12 artikla

Pääsy työmarkkinoille

1. EU:n sinisen kortin haltijana henkilö voi kahden ensimmäisen vuoden aikana, jolloin hän työskentelee laillisesti asianomaisessa jäsenvaltiossa, tehdä ainoastaan sellaista palkkatyötä, joka täyttää 5 artiklassa säädetyt maahantulon edellytykset. Näiden kahden ensimmäisen vuoden jälkeen jäsenvaltiot voivat myöntää asianomaisille henkilöille korkeaa pätevyyttä vaativan työn tekemisen osalta kyseisen maan kansalaisiin verrattuna yhdenvertaisen kohtelun.

2. Kahden ensimmäisen vuoden aikana, jolloin henkilö on EU:n sinisen kortin haltijana laillisesti töissä asianomaisessa jäsenvaltiossa, on työnantajan vaihtumiseen saatava etukäteen oleskelujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kirjallinen lupa kansallisten menettelyjen ja 11 artiklan 1 kohdassa säädettyjen määräaikojen mukaisesti. Maahantulon edellytyksiin vaikuttavista muutoksista on ilmoitettava etukäteen tai, jos siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä, niihin on saatava etukäteen lupa.

Näiden kahden ensimmäisen vuoden jälkeen, jos jäsenvaltio ei käytä 1 kohdassa säädettyä yhdenvertaista kohtelua koskevaa mahdollisuutta, asianomaisen henkilön on ilmoitettava kansallisten menettelyjen mukaisesti oleskelujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille muutoksista, jotka vaikuttavat 5 artiklassa säädettyihin edellytyksiin.

3. Jäsenvaltiot voivat pitää yllä työhön pääsyä koskevia rajoituksia, kun kyseessä olevaan työhön liittyy satunnaista julkisen vallan käyttöä ja vastuuta valtion yleisen edun valvomisesta ja kun tämä toiminta voimassa olevan kansallisen tai yhteisön lainsäädännön mukaan on varattu oman maan kansalaisille.

4. Jäsenvaltiot voivat pitää yllä työhön pääsyä koskevia rajoituksia, kun kyseessä oleva työhön liittyvä toiminta on voimassa olevan kansallisen tai yhteisön lainsäädännön mukaan varattu jäsenvaltion, unionin tai ETA:n kansalaisille.

5. Tämän artiklan soveltaminen ei vaikuta yhteisön etuuskohtelun periaatteeseen, sellaisena kuin se on ilmaistu vuoden 2003 ja vuoden 2005 liittymisasiakirjojen asiaankuuluvissa määräyksissä, erityisesti siltä osin kuin kyse on asianomaisten jäsenvaltioiden kansalaisten oikeudesta päästä työmarkkinoille.

13 artikla

Tilapäinen työttömyys

1. Työttömyys ei sellaisenaan ole riittävä peruste EU:n sinisen kortin peruuttamiselle, jollei työttömyys jatku yhtäjaksoisesti yli kolmea kuukautta tai jollei työttömyysjaksoja ole enemmän kuin yksi EU:n sinisen kortin voimassaoloaikana.

2. EU:n sinisen kortin haltija voi 1 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona etsiä ja vastaanottaa työtä 12 artiklassa säädetyin edellytyksin.

3. Jäsenvaltioiden on annettava EU:n sinisen kortin haltijan jäädä alueelleen, kunnes 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti edellytetty lupa on annettu tai evätty. 12 artiklan 2 kohdan mukainen ilmoitus päättää automaattisesti työttömyyskauden.

4. EU:n sinisen kortin haltijan on ilmoitettava työttömyyskauden alkamisesta oleskelujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille sovellettavien kansallisten menettelyjen mukaisesti.

14 artikla

Yhdenvertainen kohtelu

1. EU:n sinisen kortin haltijoita on kohdeltava yhdenvertaisesti sinisen kortin myöntäneen jäsenvaltion omien kansalaisten kanssa seuraavissa asioissa:

a) työolot ja työehdot, mukaan luettuina palkkausta ja irtisanomista koskevat ehdot sekä työterveyttä ja -turvallisuutta koskevat vaatimukset;

b) yhdistymisvapaus ja oikeus liittyä työntekijöiden tai työnantajien ammattijärjestöön tai jonkin ammattialan järjestöön, mukaan luettuina tällaisen jäsenyyden tuottamat etuudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yleistä järjestystä ja yleistä turvallisuutta koskevien kansallisten säännösten soveltamista;

c) koulutus ja ammatillinen koulutus;

d) tutkintotodistusten, todistusten ja muun ammattipätevyyden tunnustaminen sovellettavien kansallisten menettelyjen mukaisesti;

e) kansallisen lainsäädännön säännökset, jotka koskevat sosiaaliturvan aloja sellaisina kuin ne on määritelty asetuksessa (ETY) N:o 1408/71. Tätä varten sovelletaan asetuksen (EY) N:o 859/2003 liitteessä olevia erityissäännöksiä;

f) ansaittujen ansioperusteisten lakisääteisten vanhuuseläkkeiden maksaminen velallisjäsenvaltion tai -valtioiden lainsäädännön nojalla sovellettavan kurssin mukaisesti henkilön muuttaessa kolmanteen maahan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta olemassa olevia kahdenvälisiä sopimuksia;

g) mahdollisuus saada yleisesti tarjolla olevia tavaroita ja palveluja, mukaan luettuina asunnon saamiseen liittyvät menettelyt sekä työvoimatoimistojen tarjoamat tieto- ja neuvontapalvelut;

h) oikeus liikkua vapaasti asianomaisen jäsenvaltion koko alueella kansallisessa lainsäädännössä säädetyin rajoituksin.

2. Asianomainen jäsenvaltio voi 1 kohdan c ja g alakohtaa sovellettaessa rajoittaa yhdenvertaisen kohtelun soveltamista opintojen aikaiseen toimeentuloon tarkoitettujen tukien ja lainojen tai muiden toisen asteen koulutukseen, korkeakoulutukseen ja ammattikoulutukseen liittyvien tukien ja lainojen osalta sekä asunnon saamiseen liittyvien menettelyjen osalta.

Edellä olevaa 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa

a) yliopistoon ja toisen asteen jälkeiseen koulutukseen pääsyn edellytyksenä voi olla tiettyjä kansallisen lainsäädännön mukaisia ennakkovaatimuksia;

b) asianomainen jäsenvaltio voi rajoittaa yhdenvertaisen kohtelun soveltamisen tapauksiin, joissa paikkakunta, jossa EU:n sinisen kortin haltija tai hänen perheenjäsenensä, jolle etuuksia vaaditaan, on kirjoilla tai joka on kyseisen henkilön tavanmukainen asuinpaikka, on asianomaisen jäsenvaltion alueella.

Edellä olevan 1 kohdan g alakohdan säännökset eivät rajoita yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaista sopimusvapautta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu oikeus yhdenvertaiseen kohteluun ei rajoita jäsenvaltion oikeutta peruuttaa EU:n sininen kortti tai jättää se uusimatta 9 artiklan mukaisesti.

4. Kun EU:n sinisen kortin haltija muuttaa toiseen jäsenvaltioon 18 artiklan mukaisesti eikä EU:n sinisen kortin myöntämisestä ole vielä tehty myönteistä päätöstä, jäsenvaltiot voivat rajoittaa yhdenvertaista kohtelua tämän artiklan 1 kohdassa luetelluissa asioissa, lukuun ottamatta b ja d alakohtaa. Jos jäsenvaltiot sallivat tänä aikana hakijan työnteon, yhdenvertainen kohtelu toisen jäsenvaltion kansalaisiin verrattuna on varmistettava kaikissa 1 kohdassa luetelluissa asioissa.

15 artikla

Perheenjäsenet

1. Direktiiviä 2003/86/EY sovelletaan tässä artiklassa säädetyin poikkeuksin.

2. Direktiivin 2003/86/EY 3 artiklan 1 kohdasta ja 8 artiklasta poiketen perheen yhdistämisen edellytykseksi ei saa asettaa sitä, että EU:n sinisen kortin haltijalla on kohtuulliset mahdollisuudet saada pysyvä oleskeluoikeus, eikä sitä, että hän on oleskellut jäsenvaltiossa tietyn vähimmäisajan.

3. Direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan 1 kohdan viimeisestä alakohdasta ja 7 artiklan 2 kohdasta poiketen kyseisissä kohdissa tarkoitettuja kotouttamisedellytyksiä ja -toimenpiteitä voidaan soveltaa vasta sen jälkeen, kun asianomaisille henkilöille on myönnetty oikeus perheen yhdistämiseen.

4. Direktiivin 2003/86/EY 5 artiklan 4 kohdan ensimmäisestä alakohdasta poiketen perheenjäsenten oleskeluluvat on myönnettävä, jos perheen yhdistämiselle asetetut edellytykset täyttyvät, viimeistään kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämispäivästä.

5. Direktiivin 2003/86/EY 13 artiklan 2 ja 3 kohdasta poiketen perheenjäsenten oleskelulupien voimassaoloajan on oltava sama kuin EU:n sinisen kortin haltijoille myönnettyjen oleskelulupien voimassaoloaika, edellyttäen, että matkustusasiakirjojen voimassaoloaika antaa tähän mahdollisuuden.

6. Direktiivin 2003/86/EY 14 artiklan 2 kohdan toisesta virkkeestä poiketen jäsenvaltiot eivät saa soveltaa työmarkkinoille pääsyyn aikarajaa.

Tätä kohtaa sovelletaan 19 päivästä joulukuuta 2011.

7. Direktiivin 2003/86/EY 15 artiklan 1 kohdasta poiketen eri jäsenvaltioissa oleskeltuja jaksoja voidaan yhdistää, kun lasketaan erillisen oleskeluluvan myöntämisen edellytyksenä olevan viiden vuoden oleskelun täyttymistä.

8. Jos jäsenvaltiot käyttävät niille 7 kohdassa annettua mahdollisuutta, sovelletaan tarvittavin muutoksin tämän direktiivin 16 artiklan säännöksiä, jotka koskevat oleskelujaksojen yhdistämistä EU:n sinisen kortin haltijan oleskeltua eri jäsenvaltioissa.

16 artikla

EU:n sinisen kortin haltijalle myönnettävä EY:n alueella pitkään oleskelleen henkilön asema

1. Direktiiviä 2003/109/EY sovelletaan tässä artiklassa säädetyin poikkeuksin.

2. Direktiivin 2003/109/EY 4 artiklan 1 kohdasta poiketen EU:n sinisen kortin haltija, joka on käyttänyt tämän direktiivin 18 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, voi kerätä oleskelujaksoja eri jäsenvaltioista täyttääkseen oleskelun kestoa koskevat vaatimukset, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) viiden vuoden laillinen ja yhtäjaksoinen oleskelu yhteisön alueella EU:n sinisen kortin haltijana; ja

b) välittömästi ennen asianomaisen hakemuksen jättämistä täyttynyt kahden vuoden laillinen ja yhtäjaksoinen oleskelu EU:n sinisen kortin haltijana siinä jäsenvaltiossa, jossa hakemus pitkään oleskelleen henkilön EY:n oleskeluluvasta jätetään.

3. Kun lasketaan laillisen ja yhtäjaksoisen oleskelun kestoa yhteisön alueella, direktiivin 2003/109/EY 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisestä alakohdasta poiketen poissaolojaksot yhteisön alueelta eivät keskeytä tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ajanjaksoa, jos yhtäjaksoiset poissaolot ovat kestoltaan alle 12 kuukautta ja jos poissaolojen yhteenlaskettu kesto on enintään 18 kuukautta tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna ajanjaksona. Tämän kohdan säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun EU:n sinisen kortin haltija ei ole käyttänyt 18 artiklassa edellytettyä mahdollisuutta.

4. Direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdasta poiketen jäsenvaltioiden on pidennettävä sallittu yhtäjaksoinen poissaolo yhteisön alueelta 24 kuukauteen EY:n alueella pitkään oleskelleelle henkilölle, jolla on pitkäaikainen oleskelulupa, jossa on 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu huomautus, sekä hänen perheenjäsenilleen, joille on myönnetty EY:n alueella pitkään oleskelleen henkilön asema.

5. Tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyt poikkeukset direktiivin 2003/109/EY säännöksistä voidaan rajoittaa tapauksiin, joissa asianomainen kolmannen maan kansalainen pystyy osoittamaan, että hän on ollut poissa yhteisön alueelta harjoittaakseen taloudellista toimintaa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana tai tehdäkseen vapaaehtoistyötä tai opiskellakseen alkuperämaassaan.

6. Edellä olevan 14 artiklan 1 kohdan f alakohdan ja 15 artiklan säännöksiä sovelletaan edelleen soveltuvin osin niiden pitkäaikaisten oleskelulupien, joissa on 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu huomautus, haltijoihin sen jälkeen, kun EU:n sinisen kortin haltija on saanut EY:n alueella pitkään oleskelleen henkilön aseman.

17 artikla

Pitkäaikainen oleskelulupa

1. EU:n sinisen kortin haltijoille, jotka täyttävät EY:n alueella pitkään oleskelleen henkilön aseman myöntämiselle tämän direktiivin 16 artiklassa asetetut edellytykset, myönnetään oleskelulupa asetuksen (EY) N:o 1030/2002 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun oleskeluluvan kohtaan ”Huomautuksia” jäsenvaltiot merkitsevät ”Entinen EU:n sinisen kortin haltija”.

V LUKU

OLESKELU MUISSA JÄSENVALTIOISSA

18 artikla

Edellytykset

1. Oleskeltuaan ensimmäisessä jäsenvaltiossa laillisesti 18 kuukautta EU:n sinisen kortin haltijana asianomainen henkilö ja hänen perheenjäsenensä voivat muuttaa toiseen jäsenvaltioon korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. EU:n sinisen kortin haltijan ja/tai hänen työnantajansa on heti kun mahdollista ja viimeistään kuukauden kuluttua kortin haltijan saapumisesta toisen jäsenvaltion alueelle tehtävä EU:n sinistä korttia koskeva hakemus kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja esitettävä kaikki asiakirjat, jotka osoittavat toisen jäsenvaltion osalta 5 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttyvän. Toinen jäsenvaltio voi päättää kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, että hakija ei saa tehdä työtä ennen kuin sen toimivaltainen viranomainen on tehnyt hakemusta koskevan myönteisen päätöksen.

3. Hakemus voidaan jättää toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille myös silloin kun EU:n sinisen kortin haltija oleskelee edelleen ensimmäisen jäsenvaltion alueella.

4. Toisen jäsenvaltion on käsiteltävä hakemus 11 artiklassa määritettyjen menettelyjen mukaisesti ja ilmoitettava hakijalle ja ensimmäiselle jäsenvaltiolle kirjallisesti päätöksestään joko

a) myöntää EU:n sininen kortti ja antaa hakijalle lupa oleskella sen alueella korkeaa pätevyyttä vaativan työn vuoksi 7–14 artiklan edellytysten mukaisesti, edellyttäen, että tässä artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät; tai

b) olla myöntämättä EU:n sinistä korttia ja velvoittaa hakija ja hänen perheenjäsenensä poistumaan sen alueelta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen mukaisesti, mukaan luettuina maastapoistamismenettelyt, mikäli tässä artiklassa asetetut edellytykset eivät täyty. Ensimmäisen jäsenvaltion on viipymättä otettava EU:n sinisen kortin haltija ja hänen perheenjäsenensä takaisin ilman muodollisuuksia. Tätä sovelletaan myös, jos ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän EU:n sinisen kortin voimassaolo on päättynyt tai jos se on peruutettu hakemuksen käsittelyn aikana. Takaisinottamisen jälkeen sovelletaan 13 artiklaa.

5. Jos ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän EU:n sinisen kortin voimassaolo päättyy menettelyn aikana, jäsenvaltio voi myöntää, jos kansallisessa lainsäädännössä niin edellytetään, tilapäisiä kansallisia oleskelulupia tai vastaavia lupia, joiden nojalla hakija voi jatkaa laillista oleskelua sen alueella siihen saakka, kun toimivaltaiset viranomaiset tekevät hakemusta koskevan päätöksen.

6. Hakijaa ja/tai hänen työnantajaansa voidaan pitää vastuussa EU:n sinisen kortin haltijan ja tämän perheenjäsenten palauttamiseen ja takaisinottoon liittyvistä kustannuksista, mukaan lukien tarvittaessa julkisista varoista 4 kohdan b alakohdan nojalla maksetut kustannukset.

7. Jäsenvaltiot voivat tätä artiklaa soveltaessaan edelleen päättää 6 artiklassa tarkoitetusta maahan päästettävien henkilöiden lukumäärästä.

8. Kun EU:n sinisen kortin haltija ja mahdollisesti hänen perheenjäsenensä käyttävät toisen kerran mahdollisuutta muuttaa tämän luvun nojalla muihin jäsenvaltioihin, ”ensimmäisellä jäsenvaltiolla” tarkoitetaan jäsenvaltiota, josta asianomainen henkilö muuttaa, ja ”toisella jäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, johon hän hakee oleskelulupaa.

19 artikla

Perheenjäsenten oleskelu toisessa jäsenvaltiossa

1. Kun EU:n sinisen kortin haltija muuttaa toiseen jäsenvaltioon 18 artiklan säännösten mukaisesti ja kun perhe on jo muodostunut ensimmäiseen jäsenvaltioon, perheenjäsenet saavat siirtyä hänen mukanaan toiseen jäsenvaltioon tai seurata häntä sinne.

2. Kuukauden kuluessa saapumisestaan jäsenvaltion alueelle asianomaisten perheenjäsenten tai EU:n sinisen kortin haltijan on tehtävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille perheenjäsenen oleskelulupaa koskeva hakemus.

Jos ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän perheenjäsenen oleskeluluvan voimassaolo päättyy menettelyn aikana tai ei enää oikeuta haltijaansa oleskelemaan laillisesti toisen jäsenvaltion alueella, jäsenvaltioiden on annettava henkilön oleskella alueellaan myöntämällä tarvittaessa tilapäisiä kansallisia oleskelulupia tai vastaavia lupia, joiden nojalla hakija voi jatkaa laillista oleskeluaan niiden alueella EU:n sinisen kortin haltijan kanssa siihen saakka, kun toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tekevät hakemusta koskevan päätöksen.

3. Toinen jäsenvaltio voi vaatia asianomaisia perheenjäseniä esittämään oleskelulupahakemuksensa yhteydessä

a) ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän oleskeluluvan ja voimassa olevan matkustusasiakirjan tai niiden oikeaksi todistetut jäljennökset sekä viisumin, jos sitä edellytetään;

b) todisteet siitä, että he ovat oleskelleet ensimmäisessä jäsenvaltiossa EU:n sinisen kortin haltijan perheenjäseninä;

c) todisteet heillä olevasta sairausvakuutuksesta, joka kattaa kaikki riskit toisessa jäsenvaltiossa, tai vastaavasta EU:n sinisen kortin haltijan vakuutuksesta, jonka piiriin he kuuluvat.

4. Toinen jäsenvaltio voi vaatia EU:n sinisen kortin haltijaa osoittamaan, että

a) hänellä on asunto, jota voidaan pitää vastaavanlaisen perheen tavanomaisena asuntona samalla alueella ja joka täyttää asianomaisen jäsenvaltion yleiset terveys- ja turvallisuusvaatimukset;

b) hänellä on vakaat ja säännölliset varat, jotka riittävät hänen itsensä ja hänen perheenjäsentensä elättämiseen tarvitsematta turvautua kyseisen jäsenvaltion sosiaaliavustuksiin. Jäsenvaltioiden on arvioitava nämä varat niiden luonteen ja säännöllisyyden perusteella, ja ne voivat ottaa huomioon kansallisten vähimmäispalkkojen ja -eläkkeiden tason sekä perheenjäsenten lukumäärän.

5. Edellä olevan 15 artiklan mukaisten poikkeusten soveltamista jatketaan tarvittavin muutoksin.

6. Jos perhe ei ollut vielä muodostunut ensimmäiseen jäsenvaltioon, sovelletaan 15 artiklan säännöksiä.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille, jos ne toteuttavat lainsäädäntötoimenpiteitä tai viranomaistoimenpiteitä 6 artiklan, 8 artiklan 2 kohdan ja 18 artiklan 6 kohdan osalta.

Niiden jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 8 artiklan 4 kohdan säännöksiä, on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille asianmukaisesti perusteltu päätös, jossa mainitaan maat ja alat, joita niiden soveltaminen koskee.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittain, ja ensimmäisen kerran viimeistään 19 päivänä kesäkuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 862/2007 mukaisesti komissiolle tilastotiedot niiden kolmansien maiden kansalaisten lukumäärästä, joille on myönnetty EU:n sininen kortti tai, siltä osin kuin mahdollista, niiden kolmansien maiden kansalaisten lukumäärästä, joiden EU:n sininen kortti on uusittu tai peruutettu edellisen kalenterivuoden aikana, mainiten heidän kansalaisuutensa ja mahdollisuuksien mukaan ammattinsa. Samalla tavalla on toimitettava tilastotiedot maahan tulevista perheenjäsenistä lukuun ottamatta tietoja heidän ammatistaan. Tämän direktiivin 18, 19 ja 20 artiklan mukaisesti maahan tulleiden EU:n sinisen kortin haltijoiden ja heidän perheenjäsentensä osalta on ilmoitettava mahdollisuuksien mukaan myös aiempi oleskelujäsenvaltio.

3. Pantaessa täytäntöön 5 artiklan 3 kohtaa ja tarvittaessa 5 artiklan 5 kohtaa viitataan komission (Eurostat) tietoihin ja tarvittaessa kansallisiin tietoihin.

21 artikla

Kertomukset

Komissio toimittaa kolmen vuoden välein ja ensimmäisen kerran viimeistään 19 päivänä kesäkuuta 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa, erityisesti arvion 3 artiklan 4 kohdan, 5 artiklan ja 18 artiklan vaikutuksesta EU:n siniseen korttiin, ja tekee tarvittaessa ehdotuksia tarvittavista muutoksista.

Komissio arvioi erityisesti 5 artiklassa määritellyn palkkakynnyksen ja mainitussa artiklassa esitettyjen poikkeusten asianmukaisuuden ottaen huomioon muun muassa erilaiset taloudelliset, alakohtaiset ja maantieteelliset tilanteet jäsenvaltioissa.

22 artikla

Yhteyspisteet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yhteyspisteet, jotka vastaavat 16, 18 ja 20 artiklassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta ja toimittamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä asianmukaisesti yhteistyötä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja asiakirjojen vaihdossa.

23 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 19 päivään kesäkuuta 2011 mennessä. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

24 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

25 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 25 päivänä toukokuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. ŠEBESTA